

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἀιτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδωμέναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΡΗΤΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

[Ἰ. Π. ΝΑΤΙΟΥ Γ. ΜΟΣΧΑΚΗ Ἑφημερίστου τῆς Θεολογίας].

Ἡ Π. Δ. εἶναι ἡ πληρεστάτη φιλολογία· διότι ἐν πληρεστάτῃ τελειότητι περιλαμβάνει ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα πάσης φιλολογίας, ἢτοι καθολικότητα καὶ ἐθνικότητα, ἀκινήσιαν καὶ πρόοδον, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Ἡ Π. Δ. εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν, τὸ παγκόσμιον βιβλίον. Περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν, τὴν θρησκείαν, τὴν νομοθεσίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ποίησιν τοῦ κόσμου. Πληροὶ πάσας τὰς χρεῖας τῆς τε καρδίας καὶ τοῦ πνεύματός, οὐδεμίαν δ' ὑπάρχει ἐν τῷ βίῳ περιπτώσει, πρὸς ἣν δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῇ Π. Δ. στίχος τις πληρέστατα προσαρμοζόμενος καὶ οἰοεὶ ἰδιαιτάτα δι' αὐτὴν γεγραμμένος. Τοιαύτη οὖσα ἡ Π. Δ. πρὸς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, πρὸς τὸν ἰουδαϊκὸν λαὸν εἶναι τὸ πληρέστατον ἐθνικὸν μνημεῖον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ νομοθεσία αὐτοῦ καὶ ἡ ἱστορία, τὰ ἤθη, ἡ πίστις καὶ αἱ ἐλπίδες αὐτοῦ, ἡ ρητορεία καὶ ἡ ποίησις τῶν παρὸν αὐτοῦ καὶ τὸ μέλλον. Πρὸς δὲ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἡ Π. Δ. εἶναι ὁ πρόδρομος τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶναι αὐτὸς ὁ μέλλων χριστιανισμός. Εἰς τὸν χριστιανὸν ρήτορα ἡ Π. Δ. γίνεται ἀέναντος πηγὴ ἐξόχου καὶ ἰσχυρᾶς ρητορείας. Ἄν δὲ ἀπαντῶσιν ἐν αὐτῇ πόλλαι λέξεις, ἐννοιαὶ καὶ εἰκόνες, φαινόμενα ὅτι ἀντίκεινται ὅπως εἰς τὰς περὶ καλοῦ θεωρίας ἡμῶν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡμεῖς, ὠρισμένους ρητορικῆς κανόνας προδιαγράφοντες, οὔτε τὴν χώραν ἀναλογιζόμεθα, οὔτε τὸ κλίμα, οὔτε τὸ εἶδος τῆς θεωρίας, οὔτε τὸν ἰδιαιτέρων τοῦ σκέπτεσθαι τρόπον τοῦ λαοῦ, δι' ἃ καὶ ἐν ᾧ ἐγράφησαν. Καὶ αὐτὸ τὸ ὕψος τῆς Π. Δ. δὲν εἶναι τὸ μεταφυσικὸν ἐκεῖνο ὕψος, τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἐμβριθοῦς παρατηρήσεως τῆς οὐσίας τῶν ὄντων, ἀλλ' ἐκ τῆς παρατηρήσεως παντὸς αἰσθητῶς μεγάλου καὶ ἐξέ-

χου, ὅπερ ἀποδίδεται ἔπειτα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἄλλα ὄντα. Τὸ μεγαλεῖον ἐγκείται ἐν τῇ παραστάσει τῆς λέξεως μᾶλλον ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. Οὕτω πόλλα πράγματα παρίστανται ἐν τῇ Π. Δ. ἠθικά, ὠραία καὶ ἰσχυρά, καὶ τοὶ ἀντίκεινται ὅπως εἰς τὰς περὶ καλοῦ καὶ ἰσχυροῦ τῆς ἐκφράσεως ἰδέας ἡμῶν. Δὲν θέλομεν να εἰπωμεν, ὅτι εἶναι ἀξίαι μιμήσεως ἐκφράσεις τοιαῦται, ἀντικείμενα καὶ εἰς τὰς ἰδέας ἡμῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῆς ἐποχῆς· θέλομεν ἀπλῶς να ὑποδείξωμεν, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἐκφράσεις αἱ ἥκιστα ἐπιτυχεῖς φαινόμενα ἦσαν εἰς τὸν τότε ἀναγνώστην σαφεῖς ἅμα καὶ ἰσχυραί.*

Ἡ Ἐν Παρίσιόις Παγκόσμιος Ἐκθέσις

Καλλιτεχνία.

Ἴσως ἡ μᾶλλον ἐλκύνουσα τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ Παρίσια, ἐστὶν ἡ ἐξαιρετικῶς πλουσία συλλογὴ ζωγραφικῶν καὶ πλαστικῶν εἰκόνων συλλεχθεισῶν ἐκεῖ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, παρεχομένης οὕτω πλήρους ἐκθέσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῶν ἡμερῶν μας ὑπὸ μίαν στέγην. Εἰσερχόμενός τις διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος ἐρχεται ἀμέσως εἰς τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας καλουμένην τῆς Τιμῆς Αἰθουσαν. Πρῶτον ἀπαντᾷ περὶ τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα ἐκτεταμένων συνθέσεων ζωγραφικῆς. Ὁ Θεὸς τοῦ *Vilbert*. Ἀπέναντι αὐτοῦ βλέπει τις πολλοὺς μελετῶντας τὴν πολύπλοκον ταύτην σύνθεσιν. Ἡ Γαλλία μελανέμων θεωροῦσα τὸν νεκρὸν τοῦ σεβασμίου πολιτικοῦ, ἀνακειμένου ἐπὶ πορφυροῦ στρώματος μετὰ τὴν γαλλικὴν σημαίαν ἐρριμένην ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πολυδαίδαλου συνθέσεως παρέχει τὴν θέαν μαχῶν, λιτανειῶν καὶ συμβάντων ἐν τῷ μακρῷ βίῳ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἱστορικοῦ. Ὁ χρωματισμός εἶναι μᾶλλον τοιοῦτος οἷος να προξενεῖ ἐντύπωσιν ἢ λεπτόν. Ὁ γράψας τὴν

* Περὶ τῆς Ρητορείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

πρός την καθήκον από την οποίαν αυτή ήδη εσηκώθη και δεικνύουσα τὸ χαρτίον εἶπε,

«Γράφον, γράφον ταχέως! πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ πατρός μου!»

«Τί ἔκαμεν ὁ πατήρ σου;»

«Τίποτε δὲν ἔκαμε· ἀλλ' εἶναι εἰς τῶν εὐγενῶν.

Ἀλλὰ γράψον.»

δάκρυα τῆς Ἀλίνης ἔρχισεν νὰ κλαίῃ καὶ αὐτὴ. Ἐγράψεν λοιπὸν ὅ,τι ἡ Ἀλίνη ὑπηγόρευεν. Οὕτως ὁ Δάκτων ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ ὁ Μαρκήσιος Κουλάγγης ἀπελύθη. Ἀφοῦ δὲ συνήγαγε τὰ συντρίμματα τῆς περιουσίας του, μετέβη εἰς τὴν Κομβλέντην, ὅπου διῆγεν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ φαιδρυνόμενος ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῆς θυγατρὸς του, ἣτις ἔμαθε, καὶ περὶ τοῦτου

Ἡ Ἀλίνη ἐξαιτουμένη τὴν συγχώρησιν τοῦ πατρός της.

«Εἶναι εὐγενής; Ἄ! ὁ θεὸς μου θὰ μὲ ἐπιπλήξῃ, διότι δὲν ἀγαπᾶ τοὺς εὐγενεῖς.»

«Τίς εἶναι ὁ θεὸς σου;»

«Ὁ παλιῆς Δάκτων,» ἀπήντησεν ἡ μικρὰ κόρη.

«Μὴ φοβοῦ λοιπὸν, διότι αὐτὸς ἀπεφάσισε τὴν συγχώρησίν του,» εἶπεν ἡ Ἀλίνη.

Ἡ μικρὰ κόρη ἐδίσταζεν ἐτι· ἀλλὰ βλέπουσα τὰ

οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἀναγνώστης, ταχέως νὰ γράφῃ καλῶς καὶ μάλιστα ν' ἀναγινώσκῃ τὰς θλιβεράς λεπτομερείας τῶν κινδύνων ἐξ ἧν μετὰ δυσκολίας διεσώθη ὁ πατήρ της.

Ο ΝΟΒΙΛΙΓΚ

Ὡς εἶναι γνωστὸν τῇ 2 Ἰουνίου (v) δευτέρα ἀποπειρα ἐγένετο κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας εὐτυχῶς ἀποτυχοῦσα. Τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποπειραθέντος Νόβιλιγκ παραθέτομεν σήμερον προστιθέντες καὶ σύντομον βιογραφίαν αὐτοῦ.

Ἐγεννήθη οὗτος τῇ 10 Ἀπρ. 1848 ἐν Κόλνῳ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ρόζεν. Ὁ πατήρ του εὐπορῶν πως, παρέσχεν αὐτῷ ἀνατροφὴν λίαν ἐπιμελημένην ἐσπούδασε τὴν γεωργικὴν καὶ πολιτικὴν οἰκονομίαν καταγίνας συγχρόνως εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἱστορίαν τοῦ δικαίου. Ὁ Νόβιλιγκ διεκρίθη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Χάλλης καὶ τῆς Λειψίας διὰ τοῦ ζήλου του καὶ τὸν πρὸς ἐργασίαν κόπον του. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1877 μετέβη εἰς Λονδίνον, Βελγικὴν, Γαλλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Αὐστρίαν, ἐπανήλθεν δὲ εἰς Γερμανίαν, προτιθέμενος νὰ γράψῃ μελέτην πρακτικὴν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γερμανίας. Ἐξημεμέριος διασώτης τῶν σοσιαλιστικῶν ιδεῶν ἐφοῦτα εἰς τὰς τῶν σοσιαλιστῶν συναθροίσεις πολυλάκις λαμβάνων καὶ τὸν λόγον.

Τρεῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἰσὶν ἀξιωματικοὶ τοῦ πρῶσιου στρατοῦ· ὁ τέταρτος δὲ πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Χάλλης, καταγίνεται δὲ ἐν Σαξωνίᾳ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας. Εἶναι μικροῦ ἀναστήματος, ἀλλ' εὐρωστος, λίαν δὲ ἐπιμελημένος καὶ κομψὸς περὶ τὸν ἡμισυὸν καὶ τοὺς τρόπους.

Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ

Διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

(Ἰπὸ Ε. Α. ΚΕΧΑΓΙΑ.)

Οὐχὶ σπανίως ἀκούει τις μέμψεις κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν φυσικῶν μαθημάτων διδασκαλίας· ὅτι δὴθεν ἡ τοιαύτη διδασκαλία δὲν δύναται ὀλικὴν τινα ἐποπτικὴν ἀντίληψιν τῆς καθόλου φύσεως νὰ παρά-

σχη τοῖς παισὶ, διότι ἐπὶ λεπτομερειῶν ἀγχολουμένη, ἐν οἷς πλανώμενος ὁ νοῦς δὲν δύναται νὰ μεταρσιωθῇ ὑψηλότερον, ἵνα καθολικωτέραν τινὰ τῆς φύσεως ἀποψίν πορισθῇ, τὴν ἀμβλυσίν τοῦ ἐλευθέρου πρὸς τὸ καλὸν αἰσθήματος τοῦ παιδὸς κατεργάζεται. Διότι συνήθως ἀπαγτᾶ τίς τινὰς μὲν, οἷτινες τὸ κομίζον τὴν ποικίλην ἐαρινὴν αὐτοῦ στολὴν δένδρον ἀξιοῦσι βλέμματός μόνον, ἵνα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ κἀνθάρον ἢ παρόμοιον ζῶον ἀνακαλύψωσιν· ἄλλους δὲ, οἷτινες ἐνώπιον θέας μεγαλοπρεποῦς καὶ μαγευτικῆς τοπίου τινὸς, κύπτοντες τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, ἐνασχοιοῦνται ἐπὶ

βροῦαν. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι εἶνε ζήτημα, ἐὰν ἡ ἡδονὴ τοῦ πᾶσαν θελκτικὴν τοπιογραφικὴν θέαν· τί θείον! τί θαυμαστόν! ἀνακράζοντος, εἶνε μείζων ἢ ἡ τοῦ φυσιοδίφου. Εἶνε ὅμως ἐπίσης ἀναντιρρόπον ὅτι γονεῦς ἢ παιδαγωγός, ὅστις τὸν παιδα δὲν ἀγεῖ ὑπεράνω τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὕλης, ἵνα ὀλικὴν τινα αἰσθητικὴν ἀποψίν ὅλου τινος πορισθῇ, ὁμοιάζει τῷ μικρολόγῳ διδασκάλῳ, ὅστις κατατρίβων τὸν πολῦτιμον τοῦ παιδὸς χρόνον εἰς μικρολόγους

ταν πρώτον εξάγεται του ύδατος συλλαμβανόμενου.

Είπομεν εν έτέρω κεφαλαίω περι του καλύμματος των άστακών και καρκίνων. Υπάρχει εν είδος καρκίνου καλυμμένου καρκίνος ο έρημίτης ουδέν κάλυμμα έχον επί της ούρας του ως έχει επί των άλλων μερών του σώματός του, υπόκειται επομένως εις βλάβην εκτός εάν κατά τινα τρόπον την φυλάσση. Τίθισιν λοιπόν αυτήν εντός άστράκου ύπερ εύρίσκει, ετα δέ περιφέρεται σύρον αυτό όπισθεν του. Αύξανόμενου, η ούρα καθίσταται λιάν μεγάλη δια το άστρακον, άμα δέ ως αισθανθή το άστρακον στενεύον, εξάγει εκειθεν την ουράν του και μεταβαίνει εις ζήτησιν έτέρου άστράκου το όποιον πρώτον δοκιμάζει ινα ιδη εάν προσαρμοζεται. Πολλάκις δύο εκ των καρκίνων τούτων έρχονται επί του αυτού άστράκου, διαπληκτιζόμενοι περι αυτού.

Κύρ Συντάχτη της « Α θ η ν α ί ς . »

Παρακαλώ να βάλης στην αξιόλογη εφημερίς σου τοια ποδ σοδ γράφω, προς ά πα ρ τ η σ ι ς γιά το παιγνίδι των τριάντα πουλιών πουταρ στο δέντρο.

Αφ' τα τριάντα τα πουλιά τέσσερ' αν σκοτώθηκαν, Είκοσιέξη ζωντανά σωστά μās άπομείναν. Γιατός γιανά ο λογαριασμός βέβιο ς, έτσι κάνει 'Αγλυφα ζερ κ' εγώ φτωγός λιγοπολύ μελάνι! 'Αμ' τί θαρρείς που δέ θα βρω τόσο μικρό να πράμα; Και μου το τίναξες 'μπροστά, 'σάν νάταν μέγα θάμα! Γρω νίζω και άφαιρέσις, ξέρω και να σουμάρω. Κι' άπάνω στη διαίρεσις βραβείο έχει πάρω. Μωρ' δε μου βάζεις τα γυαλιά! γιατί είμαι διαβασμένος! Δε με γελάς! κι' αν ήσαι σύ και πώ γραμματισμένος! Μά δλ' αυτά είναι σωστά κι' άς μη πολυλογούμε. Γιατι καθώς πηγαίνουμε την άκρη δέ θα βρούμε! Είκοσιέξη ζωντανά είπαμε άπομείναν. Μά για να γδούμε τώρ' αυτά στο δένδρο αν έμείναν; 'Εδώ σε δέλω, κάβουρα

Πώς να πηδάς στα κάρβουνα!

Τα τέσσερα σκοτώθηκαν και πέσαν στο χορτάρι. Πώς να σταθούν χωρίς πνοή τα δόλια στο κλωνάρι; Κι' αφ' τάλλα επέταξαν τα είκοσι και πέντε. Γιατ' ως άκούσαν τη βροντή, τα πήγε πέντε πέντε! Μόν' τ'όνα πουταν κι' Όμηρος — τυφλό, τρισκοτισμένο — Και δεν είδε πώς πέταξαν τα άλλα το καύμένο. Είχε δε κι' άλλη έλλειψις εις των αυτίων το μέρος, — Ωσάν ο φίλος Πανταζής ο παιγνιδάρης γέρως — Κ' έτσι τ' έρμιο δέν άκουος το βρόντ' αφ' το τουφέκι, Σαμπώς δε νεώθει ο κουφός και τόπ' κι' άστροπελέκι! Αυτό στο δέντρ' άπέμεινε μόν' μοναχό 'σάν γιώτα Κι' αν δε πιστεύγης μένανε, όποιον κι' αν δέλης βύτα! Κ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Η εφημερίς της Μεσσήνης Politica et Commercio, γράφει ότι τη 19 (v) Μαΐου έγινετο επίσημως η τέλεσις λειτουργίαις εν τω ναώ του Αγ. Νικολάου του αποδοθέντος εις τους Έλληνας, παρόντος του προξένου της Ελλάδος. Κατά την λειτουργίαν ο Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Σταυρίδης εξέπεμφεν εύχάς ύπερ του Βασιλέως της Ελλάδος και του Βασιλέως της Ιταλίας.

Προς άποφυγήν έκρήξεως των λαμπών του πετρελαιου πρέπει αυτά να πληρουνται ολοσχερώς, διότι η έκρηξις προέρχεται εκ των αναπτυσσομένων εν τω κενώ άνωθι του ελαίου διαστήματι, αερίων.

* * Αι εν ταϊς Έλληνικαϊς επαρχιαϊς καταστροφαϊ. — Έν συνόλω έπαθον 46 χωρία έχοντα οικίας 4132 και καλύδια 617, εξ ών έπυρπολήθησαν οικίας 125, και 2007 έλεηλατήθησαν, και 512 καλύδια έπυρπολήθησαν' έτι έπυρπολήθησαν 10 εκκλησίαϊ και έσυληθησαν η άλλως πως καταστράφησαν έτεραϊ 29 εκκλησίαϊ και 16 σχολεία. Έκτός των άνω, έλεηλατήθησαν και δητράγησαν αι μοναϊ 'Αγιος 'Ιωάννης, Προφήτης 'Ηλίας, Σταυρός, Ταξιάρχης εις το Πήλιον, πυρποληθείσης εκτός των άνωτέρα και της μονής της Σουρβιάς. Ένταύθα δέν συμπεριλαμβάνονται αι μοναϊ των λοιπών διαμερισμάτων εκτός των του Πηλίου.

* * Από τεσσάρων η πέντε ετών 54 εφημερίδες εξέδόθησαν εν 'Ιαπωνία έχουσαι μεγίστην κυκλοφορίαν. Η διά τας γυναίκας δημοσιευομένη εφημερίς έχει κυκλοφορίαν 12,000 φύλλων.

* * Κατά το παρελθον έτος εν ολοκλήρω τω κόσμω παρήχθησαν 900,000,000 λίτραι καφέ.

* * Κατά την τελευταίαν πενηνταετιάν 300 νήσοϊ της Πολυνησίας άπεσπάσθησαν της ειδωλολατρίας άσπασθείσαι τον χριστιανισμόν και αι γλώσσαϊ αυτών κατέστησαν γραπταϊ.

* * Προς προμήθειαν του έλεφαντινου όστου εις την βιομηχανίαν φονεύονται κατ' έτος 100,000 έλέφαντες, τοϋτο δε ταχέως θέλει παραγάγει την άπόσβεσιν του ζωου.

* * Η βασίλισσα Βικτωρία έλαβεν παρά της αυτοκράτειρας της Βρασιλίας δώρον ένδομη, εξυφανθέν εκ του ύφασματος της μεγάλης άράχνης της μεσημβρινής 'Αμερικης.

* * Η αυτοκράτειρα της 'Ιαπωνίας εναντίον των δυναστικων έθιμων εν τη χώρα εκεινη επισκέπτεται τα σχολεία, εργοστάσια και δημόσια γραφεία εν Κιότο, προς μέγα όφελος και τέρψιν των υπηκόων της.

* * Η αξία των γεωργικων προϊόντων της Καλιφορνίας το άπελθον έτος ανήλθεν εις 350,000,000 φρ., ήτοι ήνδ 1/2 φοράς μείζον της αξίας της παραγωγής του χρυσου.

Αδεις Αιτήματος Ζ!

Σταυρός—ταύρος—Ταύρος.

Έλυσαν δ' αυτό οι κκ. 'Ιωάν. Κρανιώτης, 'Ιω. Δουρούτης, Δ. Ρωμαίδης και ο φιλόκαλος πιστής της α' Αθηναϊδας Βασιλειος Καραμαλής.

Αδεις Γρίφου 3.

Η επανάστασις άπαιτεί ύποστήριξιν.

Έλυσαν δ' αυτόν οι κκ. Ε. Δ. Ραφτόπουλος, 'Ιω. Κρανιώτης, 'Ιω. Δουρούτης και ο εν Σμύρνη κ. Π. Στεφανίδης.

Το δε παίγιον έλυσεν ο κ. Κ. Περ. Θεοχάρης (Πάτραϊ).

ΓΡΙΦΟΣ 4.

Αιχμηρός εν Προπονείδι. Ηροι εν Ελβετία. Includes images of an egg, a fish, a house, a plant, an eye, and mountains.

E. A. P.